

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 8Csp/36/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316213542
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Karaffa
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2017:2316213542.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante v konaní pred sudcom JUDr. Máriom Karaffom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, zastúpená: advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. B. P. XXX, zastúpená: Advokátska kancelária Kolíková & Partners s.r.o., so sídlom Radvanská 21, Bratislava, o zaplatenie 4828,23 euro s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 2924 euro do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V ostatnej časti súd žalobu zamietá.
- III. Súd konanie v časti o zaplatenie 1904,23 euro s príslušenstvom zastavuje.
- IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu - Consumer Finance Holding a.s. svojou žalobou došlou na súd 19.7.2016 prostredníctvom advokáta žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 4828,23 euro s príslušenstvom a k náhrade trov konania vzhľadom na to, že dňa 19.1.2012 bola uzavretá zmluva o pôžičke č. XXXXXXX na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička 9360 euro, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach v sume 260 euro po dobu 36 mesiacov. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila ustanovenia zmluvy o pôžičke listom zo dňa 20.7.2013 zosplatnil celú pôžičku a vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, pričom doposiaľ dlžné splátky uhradené neboli a z poskytnutej pôžičky žalovaná uhradila sumu 3926 euro. V žalobe žalobca uviedol, že ku dňu podania žaloby dlh žalovanej predstavuje sumu 4828,23 euro. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania avšak neuplatňuje si zmluvnú pokutu. Taktiež si žalobca uplatňuje sumu 58,80 euro, čo sú náklady spojené s vymáhaním pohľadávky..
2. Okresný súd v Galante dňa 18.10.2016 vydal platobný rozkaz v ktorom bola žalovaná zaviazaná na zaplatenie 4828,23 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 4828,23 euro od 29.7.2013 do zaplatenia a bola tiež zaviazaná k náhrade trov konania.
3. Dňa 28.11.2016 bol súdu doručený návrh na zmenu strany sporu vzhľadom na to, že došlo k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Na základe toho súd uznesením zo dňa 16.1.2017 vyhovel návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu a pripustil, aby z konania vystúpil Consumer Finance Holding a.s. a na jeho miesto do konania vstúpil ako žalobca Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8.
4. Žalobca podaním zo dňa 22.5.2017 zobral žalobu v časti o zaplatenie 1904,23 euro a 8,5% úrok z omeškania zo sumy 1904,23 euro od 29.7.2013 do zaplatenia späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť čomu súd v súlade s ustanovením §-u 145 ods.2 CSP vyhovel a v tejto časti bolo konanie zastavené. V predmetnom podaní upravil žalobca petit tak, že žiadal, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi

2924 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2924 euro od 29.7.2013 do zaplataenia a k náhrade trov konania všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Proti vydanému platobnému rozkazu bol podaný odpor v ktorom žalovaná strana namietala, že dlžník ako spotrebiteľ pri poskytnutí pôžičky nebol dostatočným spôsobom informovaný o zmluvných podmienkach. Žalovaná strana nebola oboznámená so všetkými ustanoveniami zmluvy v zmysle §-u 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka. Obrana žalovanej strany spočívala aj v tom, že bolo poukázané na to, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti ako má na mysli § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovanej strane neboli predložené a neoboznámila sa so Všeobecnými obchodnými podmienkami a tieto všeobecné obchodné podmienky neboli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Bolo len odkázané na Všeobecné obchodné podmienky, čo je uvedené pod čiarou. V zmluve nebol daný výpočet Ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej RPMN), neboli určené splátky, ich poradie, iné poplatky a nebola uvedená výška sankcie. Na základe toho žalovaná strana považuje zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkovú. Podľa žalovanej strany Zmluva je v rozpore s dobrými mravmi a pre bežného spotrebiteľa je nepochopiteľná. Je tam uvedená suma pôžičky, schválená suma pôžičky. Čo sa týka veľkosti písma, nie je vo veľkosti 1,9 mm. Jedná sa o tak malé písmená, že je nečitateľné. Žalovaná strana uviedla, že v zmluve neboli stanovené podmienky predčasnej splatnosti. Žalovaná sa dostala do omeškania najskôr dňa 1.2.2015. Zmluva je neurčitá, nezrozumiteľná, odporujúca dobrým mravom a je absolútne neplatná. Žalovaná strana vzniesla námietku premlčania. Pri bezdôvodnom obohatení je premlčacia doba trojročná. Keďže žalovanej bol poskytnutý úver 19.1.2012 trojročná premlčacia doba uplynula dňa 19.1.2015. Žaloba bola podaná dňa 19.7.2016 teda po lehote.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o pôžičke č. XXXXXXX, Všeobecnými obchodnými podmienkami, prehľadom splátok a úhrad, výsluchom žalovanej a zistil tento skutkový stav veci:

7. Dňa 19.1.2012 bola medzi právnym predchodcom žalobcu, ktorý vystopoval ako veriteľ a žalovanou, ktorá vystupovala ako dlžník uzavretá zmluva o pôžičke č. 8008708 na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 7000 euro, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 260 euro mesačne po dobu 36 mesiacov. V zmluve je uvedené, že schválená výška pôžičky je 7000 euro, celková suma pôžičky je 9360 euro, že celkové náklady spotrebiteľa činia 2360 euro. Termín konečnej splatnosti pôžičky je január 2015. Ročná úroková sadzba je 21,89 euro, PRMN je 21,89% a priemerná hodnota RPMN je 12,80%. Článok IV pod čiarou Zmluvy o pôžičke, článok VI, článok X a XI predmetnej zmluvy sú absolútne nečitateľné. Taktiež nečitateľné sú „Podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky PQ-06“.

8. Čo sa týka platenia splátok žalovanou stranou tak žalovaná dňa 15.3.2012 zaplatila 520 euro, 23.4.2012 zaplatila 260 euro, 22.5.2012 zaplatila 260 euro, 3.7.2012 zaplatila 260 euro, 23.7.2012 zaplatila 260 euro, 6.9.2012 zaplatila 260 euro, 24.10.2012 zaplatila 260 euro, 31.10.2012 zaplatila 286 euro, 21.12.2012 zaplatila 260 euro, 1.2.2013 zaplatila 260 euro, 9.4.2013 zaplatila 260 euro, 27.6.2013 zaplatila 260 euro, 17.2.2014 zaplatila 90 euro, 10.7.2014 zaplatila 100 euro, 30.12.2014 zaplatila 15 euro, 15 euro zaplatila 17.2.2015, 26.2.2015. 16.3.2015, 23.4.2015, 15.5.2015, 26.6.2015, 20.7.2015, 31.8.2015. 30 euro žalovaná zaplatila dňa 16.10.2015, 11.1.2016, 7.3.2016, 22.4.2016, 20.5.2016, 1.6.2016. Dňa 24.2.2016 žalovaná zaplatila 45 euro. Žalovanej úhrady k mesiacu jún 2016 činila 3965 euro.

9. Listom zo dňa 20.7.2013 vyhlásil žalobca predčasnú splatnosť úveru. V liste sa uvádza, že žalovaná nebrala na vedomie predchádzajúce upozornenia týkajúce sa zmluvy č. 8008708, kde jej bola daná posledná možnosť splácania pohľadávky a preto bola vyzvaná k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami. Celková istina podľa vyčíslenia žalobcu činí 6055,40 euro.

10. Na pojednávaní žalovaná uviedla, že jej bol poskytnutý úver vo výške 7000 euro a že z toho úveru vrátila 4076 euro.

11. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa písm. b) cit. ustanovenia, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje

spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 4 ods. 3 druhá veta zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Spotrebiteľské zmluvy a vzťahy z nich vyplývajúce majú občianskoprávnu povahu, nakoľko neupravujú obchodné vzťahy medzi podnikateľmi, osobami, ktoré konajú v rámci podnikania, ale vzťahy medzi podnikateľom a fyzickou osobou, ktorá koná v tomto vzťahu pre svoje osobné potreby a na súkromné účely a nie na účely podnikania alebo obchodu. Na takto posudzovaný vzťah preto treba aplikovať zákonnú úpravu Občianskeho zákonníka, ktorá bola platná v čase uzavretia zmluvy. Okrem toho, keďže predmetom zmluvy je poskytnutie úveru, ide o vzťah podliehajúci aj právnej úprave podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a samozrejme aj právnej úprave podľa zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 1 č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53b ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v zmysle ktorého ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. V danom spore na základe vykonaného dokazovania bolo zistené a medzi sporovými stranami nie je sporné, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 7000 euro a že z tohto úveru žalovaná vrátila 4076 euro a jej dlh na istine predstavuje sumu 2924 euro.

13. Žalovaná strana namietala, že bolo povinnosťou veriteľa informovať dlžníka o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 4 ods. 1 písm. a) až t, zákona o spotrebiteľských úveroch, že žalovaná mala byť oboznámená o následkoch nesplácania úveru. Žalovaná však nebola oboznámená so všetkými zákonom vyžadovanými skutočnosťami. K tomu je nutné uviesť, že ochrana spotrebiteľa - dlžníka nie je absolútna, že sa predpokladá, že aj spotrebiteľ aspoň v minimálnom rozsahu pozná svoje práva a že jeho jediným cieľom nie je získať peniaze za hocijakú cenu. Žalovanej bola zmluva predložená a žalovaná túto zmluvu podpísala a kópiu zmluvy mala žalovaná k dispozícii. V prípade, že by žalovanej neboli jasné niektoré ustanovenia zmluvy tieto si mohla nechať pred podpisom zmluvy vysvetliť. Taktiež v priebehu splácania zmluvy sa mohla obrátiť na dodávateľa služby s tým, aby jej vysvetlil príslušné zmluvné dojednania. Taktiež na ochranu spotrebiteľa existuje mnoho združení na ktoré sa žalovaná mohla obrátiť a žiadať o odbornú pomoc. V danom prípade sa v podstate jedná o jednoduchý právny vzťah z ktorého vyplývalo po uzavretí zmluvy právo žalovanej získať finančné prostriedky a na druhej strane požičané finančné prostriedky každomesačne splácať po 260 euro.

14. Predmetná zmluva odkazuje na Všeobecné obchodné podmienky, ktoré by mali bližšie určovať práva a povinnosti zmluvných strán a to pokuty, poplatky, čas splátok istiny a úrok, spôsob výpočtu RPMN a iné náležitosti v zmysle ustanovenia §-u 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Tieto podmienky neboli žalovanej predložené a nebola s nimi oboznámená napriek tomu, že vyhlásila, že sa nimi oboznámila. Ustanovenia zmluvy týkajúce sa čl. VI, X, XI sú absolútne nečitateľné. Sú písané tak malým písmom, že sťažujú ich prečítanie a tým znemožňujú pochopenie ich obsahu. V rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co 195/2013 sa okrem iného uvádza, že zmluvné dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmie byť vo výrazne menšej veľkosti ako ďalší text, nesmie byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti sa vzťahuje aj na aplikáciu obchodných podmienok.

15. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 320/2013 zo dňa 24.11.2015 súdy správne a v súlade s ustanovením § 153 ods. 4 O.s.p. určili neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve. Zmluvné podmienky uvedené v úverových podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy, sú neprijateľné ako celok už zo samotného dôvodu, že z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky nečitateľné a zároveň bolo reálne nemožné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť z takto písomným textom. V dôsledku určenia absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi sú neplatné všetky jej dojednania, vrátane zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť správne určil prvostupňový súd. Tento názor podporuje aj § 16 novely nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (k § 53 c) podľa ktorého ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou musí dodávateľ uviesť písmeno ktorého výška je najmenej 1,9 mm.

16. Všeobecné obchodné podmienky sa majú stať súčasťou zmluvy prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentná inkorporačná doložka je neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. Úroky z úveru a ostatné poplatky obsiahnuté v úverových podmienkach sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy (viď rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 6Co 135/2012, 21Co 28/2012, 20Co 133/2012). V danom prípade ide o netransparentnú inkorporačnú doložku.

17. Podľa §-u 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a, b, d, až j, k, l poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej zmluve od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok sa nenachádza v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) označenie druhu spotrebiteľského úveru a podľa §-u 9 ods. 2 písm. j) nie sú tu uvedené predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve nie sú uvedené termíny splátok a iných poplatkov ako ani poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkov. V zmluve nie je uvedená výška poplatkov za omeškanie so splátkou.

18. Čo sa týka nejasnosti zmluvy ohľadne slovných spojení „Schválená výška pôžičky 7000 euro“ a „Celková suma pôžičky 9360 euro“ a tak toto súd považuje za jasné a zrozumiteľné pre spotrebiteľa. V zmluve je uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa sú 2360 euro a keď k tejto sume pripočítame 7000 euro dostaneme sumu 9360 euro. V tejto časti je zmluva jasná a zrozumiteľná.

19. Žalovaná strana vo svojom odpore uvádza, že vzhľadom na neprijateľnosť VOP, neurčeniu termínu splátok sa považuje zmluva - poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vo svojom záverečnom prednese advokát žalovanej strany uviedol, že zmluva je absolútne neplatným právny úkonom nakoľko nemá náležitosti stanovené zákonom, zmluva je neurčitá, nezrozumiteľná, odporujúca dobrým mravom. Súd je však toho názoru, že zmluva je určitá, nakoľko je tu jasne vymedzený predmet. Je tu jasne uvedené, že sa jedná o pôžičku, kto ju poskytuje, komu sa poskytuje a ako sa má vrátiť. Zmluva je tiež dostatočným spôsobom zrozumiteľná. To, že zmluva obsahuje niektoré neprijateľné podmienky tak ako boli v predchádzajúcich častiach rozvedené nespôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Jej neplatnosť nespôsobuje ani to, že niektoré časti zmluvy sú nečitateľné. Zákonodarca ako sankciu za neprijateľné podmienky alebo chýbajúce ustanovenia určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

20. Žalovaná strana vzniesla námietku premlčania. Účelom právnej úpravy inštitútu premlčania je, aby oprávnený subjekt pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil (vykonal) svoje práva v ustanovenej premlčacej dobe, teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynúiteľnosť práva. Tento inštitút poskytuje východisko, ako predísť, resp. riešiť situáciu, keď až po dlhej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa, a tak sa do záväzkových právnych vzťahov účastníkov vznáša právna neistota, resp. hrozba, že dlžník môže byť vystavený bez zreteľa na čas úspešnej žalobe zo strany veriteľa. V inštitúte premlčania sa premieta pravidlo vigilanti bus iura scripta sunt (že zákony sú písané pre bdelych, teda pre tých, ktorí o svoje práva dbajú; alebo inak povedané, že právo patrí bdelym).

Námietka premlčania predstavuje spravídla efektívny postup - obranu dlžníka proti hrozbe, že až po neúmerne dlhej dobe si veriteľ uplatní svoje právo. Premlčanie sa definuje ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnu uplatneniu práva námietkou premlčania. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané práva veriteľovi priznať. Uplatnením práva sa rozumie uplatnenie na súde v civilnom konaní, ale aj trestnom, v priestupkovom alebo v obdobnom konaní. Za uplatnenie práva sa považuje taký úkon oprávneného, ktorý smeruje k tomu, aby bolo rozhodnuté o jeho práve, najmä žalobou na plnenie, vzájomnou žalobou, návrhom na započítanie a pod.

Pokiaľ v úverovej zmluve bolo dohodnuté splácanie úveru v splátkach, nejde o čiastkové plnenie podľa § 392 Obchodného zákonníka ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.6.2008 sp. zn. 4Obo 54/2007). Ďalej sa v rozsudku uvádza: „Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od splatnosti celého nesplneného záväzku.“ Premlčacia doba začína plynúť po lehote splatnosti celého úveru. Predčasná splatnosť bola vyhlásená listom zo dňa 20.7.2013 a žalovaná mala plniť do 3 dní od doručenia výzvy. Žaloba bola podaná na súd 19.7.2013 z čoho vyplýva, že žaloba bola podaná v trojročnej lehote a nejedná sa teda o premlčanú pohľadávku.

21. Vzhľadom na to, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bezpoplatkový súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 2924 euro čo je rozdiel medzi 7000 euro ako poskytnutý úver a sumou 4076 euro, ktorú žalovaná zaplatila.

22. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z platnej judikatúry, ktorú aj citoval. K záväznosti rozhodnutí súdov vyššej inštancie je nutné citovať: Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní 7 Cdo 201/2014

„ K zásadám právneho štátu, ktorými je sudca pri rozhodovaní viazaný, patrí aj princíp právnej istoty. Súčasťou právnej istoty je požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci. Od

princípu právnej istoty možno odvodiť aj požiadavku, aby sudy aplikovali právnu normu v rovnakých podmienkach vždy rovnakým spôsobom. Ústavný súd vo svojej judikatúre konštatuje, že súčasťou princípu právnej istoty je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované, pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Ďalej podľa názoru ústavného súdu za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (napr. rozhodnutia ÚS SR I. ÚS 87/1993, PL. ÚS 16/1995, II. ÚS 80/1999, II. ÚS 243/2005, IV. ÚS 14/2007).

Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní III. ÚS 300/06 zo dňa 4.1.2007.

„Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v rozhodnutiach vo veci samej nemajú charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty, ani v dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06).

Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní 2 Cdo 241/2009 zo dňa 29.4.2010.

Podobne aj ESLP v rozsudku Beian proti Rumunsku konštatuje, že je v rozpore s princípom právnej istoty, ak súd v obdobných veciach rozhodne odlišne, pričom práve úlohou najvyššieho súdu je usmerňovať rozdielne rozhodnutia. Vychádzajúc z faktu, že princípy právneho štátu sú princípmi ústavnými a preto je súd (sudca) nimi viazaný, je jeho povinnosťou rešpektovať princíp právnej istoty a zabezpečiť jeho uplatnenie v rozhodovacej činnosti. V súlade s týmto princípom je taký postup, ak sa obdobný prípad rieši rovnakým spôsobom.

Naopak, podľa názoru ústavného súdu ak súd rieši právnu otázku (tú istú alebo analogickú), ktorá už bola právoplatne vyriešená, podstatne odlišným spôsobom bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami, nekoná v súlade s princípom právnej istoty v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy a môže tým porušiť aj právo účastníka súdneho konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.“

Podľa článku 2 ods. 1, 2 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

Právna istota je stav v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

23. Podľa §-u 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa §-u 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V spore si žalobca pôvodne v žalobe uplatňoval 4828,23 euro a príslušenstvom. Následne v priebehu sporu čiastočne zbral žalobu späť a uplatňoval si sumu 2924 euro s príslušenstvom. Suma 2924 euro bola žalobcovi priznaná a v ostatnej časti bola žaloba zamietnutá. Žalovaná strana sa bránila námietkou premlčania v čom však úspech nemala. Na základe pomerného úspechu sporových strán súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.